

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

V. De Magistris & Doctoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

caeterisq; beneficiis Ecclesiasticis cum cura, secularibus & quorumvis ordinum regularibus, qualitercunque qualificatis successores, illa in titulum, commendam, administrationem, commissionem, ac alias quomodolibet pro tempore obtinentes, etiam si ad illa, vigore prioris tituli jus regrediendi seu accedendi aliquibus concessum fuerit, spectare, ac sub nomine spoliatorum venire, illaq; uti spolia ad Cameram ipsam pertinentia perpetuo colligi & recuperari potuisse, posse ac debere, & ita per quoscunq; iudices quavis auctoritate fungentes in quacunque instantia, sublata eis quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. Rom. Non. Novembr. 1560.

TITVLVS IV.

DE COMITIBVS PALATINIS.

Pius V. Ex Concilio Tridentino.

Doctores laurea magistratus à Comite Palatino quæ olim conferebatur in quavis facultate candidatis, Concilio Tridentino decreto nullius nunc est auctoritatis & juris.

CAP. I.

Quamvis à sede Apostolica, ad quam negotiorum multitudo undique confluit, curis omnino plena innumeris, nonnulla interdum ex iustis causis concedantur, quæ successibus temporibus in publicum detrimentum, & alieni juris præiudicium tendere noscuntur, non debet reprehensibile videri, si Roman. Pontifex, ad cuius providentiam pro debito pastoralis officii spectat super his debite providere, illa rationabilibus & iuridicis superveniens causis deinde cognitis quandoque revocat & annullat, ac in statum redigit rationis. Sane cum fide digna plurimorum relatione non sine animi nostri molesta intellexerimus, nonnullos Comites Palatinos, & diversos alios, prætextu facultatum sibi à Romanis Pontificibus & sede Apostolica concessarum, quam plurimos, tam laicos quam clericos, tam iure civili, quam canonico, & Theologia, nullo, aut non debito examine prævio, indoctos & inhabiles, Doctores, Licentiatos, & Magistros creasse & promovisse, uti ad dignitates ceterasque beneficiis Ecclesiastica facilius assumuntur, & de eis providerentur in animarum suarum iacturam, & quam plurimorum scandalum. Nos huiusmodi scandalis quantum in nobis est obviare, & aliis ne de cætero inhabiles ad huiusmodi gradus admittantur providere volentes: Motu proprio, non ad alicujus super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & ex cætera scientia nostris, ac de Apostolica potestatis plenitudine hac nostra perpetuo valitura constitutione omnia & singula facultates & indulta eisdem Comitibus, ac etiam quibusvis officialium Romanæ Curie collegiis, singulisque aliis personis cujuscunque status, gradus, ordinis, & præminentie existentibus, ad Doctoratus, Licentiatu, & Magisterii gradum promovendi per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & sedem Apostolicam, ac etiam nos, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus pro expressis habentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, & annullamus: Ac decretis Concilii Tridentini a inhaerentes decernimus & declaramus, eos qui à Comitibus & aliis præfatis promoti fuerunt, quoad dignitates, ceterasque beneficiis Ecclesiastica, nulla gradus prærogativa frui & gaudere posse vel debere. Rom. Calend. Jun. 1568.

^a Concil. Tridentin. sess. 22. c. 2. de reformat. & sess. 24. cap. 11. de reformat.

TITVLVS V.
DE MAGISTRIS, ET DOCTORIBUS.

Julius III. Rectori universit. Almæ urbis.

Instituto & promotio ad Doctoratus insignia in favorem pauperum gratis fieri debet.

CAP. I.

Pauperes & egeni qui ad susceptionem Doctoratus graduum habiles reperientur in utroque seu altero iurium promoveri, & gratis pro Deo abique aliqua pecuniarum solutione ab eis facienda assumi seu Doctores creari debent.

Pius Quartus.

Cujusmodi facultatis Doctores & Professores promoti sine promovendi, tam electi quam eligendi, ad officiorum exercitia non se ingerant, nisi prius solenne fides professionis iuramentum emiserint, forma hic præscripta.

CAP. II.

In sacrosancta beati Petri Principis Apostolorum cathedra, meritis licet imparibus, hinc procellosis militantis Ecclesie tempestatibus constitutos, plurimum nos oportet esse sollicitos, ut Domini gregem cura nostræ commissum non solum ab apertis rapacium luporum, undecunque caulis obstreptentium insultibus, sed etiam à magis formidolosissimis pestiferarum vulpecularum domi latentium insidiis, per providum pastoralis officii ministerium, ipso Domino cooperante præstaremus, ac illis omnes nocendi occasiones, quantum cum Deo possumus, ubilibet auferamus. Cum itaque juxta notum sanctissimi vatis oraculum, timor Domini, sine quo vera religio, & catholice fidei puritas nullibi reperitur, sapientie sit initium, & qui vel in scientiis proficere, vel eas alios docere parant, supremum illum sapientie parentem, benignumque largitorem devoto sanæ fidei obsequio demereri, veraque sinceræ religionis pietate sibi conciliare debeant. Idcirco hanc fidei puritatem scientiis, doctrinisque quibuslibet tum tradendis, tum addiscendis, tanquam necessariam basim, constituere, & ne simplicia nonnullorum adolescentium, res novas audiendi cupidorum, ingenia in naufragos blandientium hæresum scopulos impingerent impingant, occurrere cupientes; motu proprio, & ex cætera scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine; quod deinceps nullus Doctor, Magister, regens, vel alius cujuscunque artis & facultatis professor, sive clericus, sive laicus, aut secularis, vel cujuscunque ordinis regularis sit, in quibusvis studiorum generalium Universitatibus aut Gymnasiis publicis, aut alibi ordinariarum vel extraordinariarum lectoris cathedram assequi vel jam obtentam retinere, seu alias, Theologiam, canonicam vel civilem censuram, Medicinam, Philosophiam, Grammaticam, vel alias liberales artes, in quibuscunque civitatibus, terris, oppidis, ac locis, etiam in Ecclesiis, monasteriis, aut conventibus Regularium quorumcunque, publice vel privatim quoquo modo profiteri, seu lectiones aliquas in facultatibus huiusmodi habere, vel exercere: Neque Doctores ipsi, aut Universitatum, seu Gymnasiorum eorundem Rectores, Cancellarii, vel alii superiores, sed nec etiam Palatini à Comitibus, aut alii particulares, facultatem eruditos viros ad eisdem gradus promovendi, etiam à nobis, & Apostolica sede, vel alias undecunque habentes, scholares, tam laicos, quam clericos, & cujuscunque ordinis regulares, vel alios quoscunque quantalibet eruditione præditos, ad illum gradum in eisdem facultatibus suscipiendum recipere & admittere; neq; Doctores, Magistri, & Scholares ad electionem alicujus in Rectorem vel Cancellarium Universitatis, aut Gymnasii procedere; Nec ipsi Scholares, vel alii quan-

^a Vid. sup. c. 4. de sum. Trin. & sid. cat. & ibid. notat.

tumlibet docti, & alioqui habiles, gradus huiusmodi, vel eorum aliquem palam vel privatim recipere valeant, nisi Doctores videlicet, ac Regentes, Magistri & alii Professores jam ad cathedras & lecturas recepti, in Italia infra tres, extra verò illam infra sex menses à die publicationis presentium computandos: reliqui verò ad cathedras, & alias lecturas ibidem in posterum assumendi ante illorum receptionem in Rectoris, vel aliorum superiorum: Eligendi autem in Rectores vel Cancellarios ante illorum electionem, aut saltem admissionem in ordinarii loci, vel ejus in spiritualibus vicarii; Ac promovendi Scholares, & alii præfati ante illorum promotionem in eisdem ordinarii, seu ejus vicarii, aut Doctorum aliorumve promovendum manibus, prævio etiam processu, vel debita informatione, quantum eis sufficere videbitur, super religione fideque catholica, Rectorum, Cancellariorum, Doctorum, Lectorum, & promovendorum eorumdem per ipsos locorum ordinarios, vel eorum Vicarios rite facta præcedente, eandem catholicam fidem, verbis juxta formam infra scriptam tenorem conceptis palam & solemniter profiteri teneantur. Et de super instrumentum publicum confici, ac de processu, seu informatione, & fidei professione in privilegio Doctoratus vel alterius gradus huiusmodi, specialis ac de verbo ad verbum mentio & relatio fieri debeat, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuò statuimus & ordinamus. Forma autem * dictæ professionis fidei hæc est: Ego N. firma fide credo & profiteor omnia & singula quæ continentur in Symbolo fidei, quo S. R. E. utitur, videlicet: Credo in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem cæli, & terra, visibilium omnium, & invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum filium Dei unigenitum. Et ex patre natum ante omnia secula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cælis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, & homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, & sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos & mortuos, cujus Regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, filioque procedit. Qui cum Patre & filio simul adoratur, & conglorificatur, qui loquutus est per Prophetas. Et unam sanctam, catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi, Amen. Apostolicas & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque ejusdem Ecclesiæ observationes, & constitutiones firmissimè admitto, & amplector. Item, sacram scripturam, juxta eam sensum, quem tenuit & tenet sancta mater Ecclesia, cujus est judicare de vero sensu & interpretatione sacrarum scripturarum, admitto; nec eam unquam nisi juxta unanimum consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse vera & propria Sacramenta novæ legis, à Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam unctionem, Ordinem, & Matrimonium; illaque gratiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque & approbatos Ecclesiæ catholice ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemnè administratione recipio & admitto. Omnia & singula quæ de peccato originali, & de justificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita & declarata fuerunt, amplector & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium

pro vivis & defunctis, atque in sacrosancto Eucharistia Sacramento esse verè, realiter, & substantialiter corpus & sanguinem, una cum anima, & divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem, quam conversionem catholica Ecclesia non instantiationem appellat. Fateor etiam sub altera specie totum atque integrum Christum, veniensque sacramentum sumi. Constantè teneo purgatorium animasque ibi detentas fidelium suffragiis, ut aliter & Sanctos, unà cum Christo regnantes, verè acque invocandos esse, eosque orationes Deo præferre, atque eorum reliquias esse venerandas. Inter assero imagines Christi, ac Deiparæ semper virginis necnon aliorum Sanctorum habendas & revereandas, atque eis debitum honorem ac venerationem impertendam. Indulgentiarum etiam potestatem à Christo Ecclesiæ relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maximè salutarem esse affirmo. Sacram Catholicam & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium ecclesiarum matrem & magistram agnosco. Romanæ Pontifici beati Petri Apostolorum Principis successores, ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam spondeo, ac iuro. Cætera item omnia à sacris canonibus, & concilio Concilii, ac præcipue à sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita, & declarata, indubitè recipio, atque profiteor: simulque contraria omnia, ac hæreses quæcumque ab Ecclesiâ dominatæ & reprobæ, & anathematizatas, ego pariter damno, rejicio, & damnatizo. Hanc veram catholicam fidem, exequi nemo salvus esse potest, quam in presentia spontè profiteor, & veraciter teneo, eandem integram & immutatam usque ad extremum vitam spiritum conservaturo Deo adjuvante retinere, & confiteri, atque à mendacibus, seu illis, quorum cura ad me in munere esse videbit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in meo poteraturum. Ego idem N. spondeo, voveo, & iuror, hæc Deo adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

TITVLVS VI DE MEDICIS

Pius Quintus.

Fidei professionem præscriptam ex iuxta præmissa formam prædictam emittere debent Medici, nec ultra deinceps præscripta veniunt infirmis spiritualia remedia assignari, nisi prædicta admittant.

CAP. I

Supra gregem Dominicam nostræ vigilantia divinitus creditur vigilis specularia, pro quibus delectatione conceditur, exerceat officium, adeo, per quæ animarum salutem cum divini nominis gloria consiliis valeat, libenter intendimus, ut Christi fideles post Baptismum in peccata lapsi, per Sacramentum penitentia Deo reconciliantur. Sanè, cum infirmitas corporalis nonnunquam ex peccatis proveniat, dicente Domino Iuditham quem sanaverat: Vade, noli amplius peccare, quod deterius tibi contingat: ac propterea provide facere. Innocentius a III. prædecessor noster Medicis præcepit, ut, cum eos ad agrotos vocari contingeret, ante omnia moneant, ut animarum Medicis vocentur, cum eis hoc in extrema ægritudine constitutis saltem in desperationis articulo incidant. Nos igitur volentes hoc tam salutarem præceptum nulla temporis periclitatione aboleri, sed semper observari, constitutionem prædictam auctoritate Apostolica tenore presentium innovamus, & hac nostra in perpetuum valitura constitutione statui-

a Decreto magno Concilii Lateranensis conc. 11.